

Jeffrey byl vděčný za únorový mráz, který mu umožnil zakrýt svoji identitu pod několika vrstvami oblečení. I přes to ale počkal až se setmí, než se vydal na svoji pochybnou cestu. Zaparkoval několik bloků daleko a kličkoval postranními uličkami, aby se ujistil, že ho nikdo nevidí.

Když vstoupil, nechal si na sobě šálu a začal hledat po místnosti někoho, koho by znal. Mžouráním v chabém světle a hustém kouři cigaret poznal jenom barmana, který věděl, jak moc si jeho zákazníci cení svého soukromí a byl tak důvěryhodnou osobou.

Spokojený se svou anonymitou, zamířil k zadnímu stolu. Bylo mu řečeno, že tady na něj budou čekat dva muži, jeden vysoký a vychrtlý a druhý vysoký a svalnatý. Stůl byl obsazen dvěma muži, ale byla tu s nimi také mladá žena, o které se jeho kontakt nijak nezmínil. Jeffrey se ještě jednou rozhlédl po baru, aby se ujistil, že to jsou ti lidé, se kterými se má setkat. Větší muž pronikavě zahvízdal a mávnul na něj.

Jeffrey nervózně polkl a přisedl si k nim. Na stole byly čtyři půllitry piva.

“Objednali jsme ti, snad je to v pořádku,” řekl větší muž tónem, kterým dal jasně najevo, že by neudělalo velký rozdíl, kdyby to v pořádku nebylo. Jeffrey vyvalil oči, když si všiml, že ten muž měl obrácený obličej.

Doktor něčím takovým začal trpět. Nejdřív přestal spát, pak přestal jíst, a nakonec ho přestali krmit. Začal být posedlý vymyšlením čísla, které by mu přineslo zpátky úspěch, který míval. Když se mi konečně podařilo ho přesvědčit, aby na chvíli přestal a promluvil si se mnou, řekl něco, na co nikdy nezapomenu: "Chci zase vidět, jak na mě děti překvapeně a užasle zírají. Chci vidět dospělé vstávat a tleskat. Chci zase slyšet tlukot mého srdce a být potěšený úsměvy publika, které právě zažilo noc svého života."

Řekl mi, že má úžasný plán. Jeho další představení mělo být úterý třináctého, což bylo dokonalé pro jeho tematicky hororové číslo a požádal mě o pomoc. Souhlasil jsem a dali jsme se do práce.

Poté ta noc konečně nastala.

Jako obvykle vše začalo vozíkem s mrtvolou, který byl dotlačen doprostřed stanu, osvětlovaný reflektory a zakrytý efekty. Doktor mohutně zakrákal a světla namířila na něj. Roztáhl svých šest obrovských černých křídel, z nichž čtyři byly falešné a začal létat nad obecenstvem. Zatímco letěl, rozhazoval dětem všechny sladkosti, které měl ve svém pytlíku. Tentokrát dohlédl na to, aby žádné dítě nezůstalo bez sladkosti.

Doktor přistál za vozíkem a uklonil se jak publiku, tak tělu. Rychlým pohybem vyhodil spoustu svých nástrojů do vzduchu, znova roztáhl křídla, a ve vzduchu své nástroje jeden po druhém chytil, než stihly dopadnout na obecenstvo. Lidé, ač mírně vyděšení, zatleskali a byli ohromeni jeho rychlostí a přesností. Znovu se vrátil za vozík, zvedl nástroje ve svých rukou, ukázal je publiku a s mohutným kopnutím vymrštil tělo do vzduchu. Za pomoci několika prudkých výpadů v průběhu letu, bránil Doktor tělu v dopadu na zem, zatímco operoval. Pokaždé když na tělo něco použil, zaujmul ve vzduchu pózu.